

Prima instanță: (Judecătoria Căușeni) M. Țugui

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Popova, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Vamal,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Glodea Mihail împotriva
Serviciului Vamal cu privire la încasarea ajutorului unic și a primei de asigurare,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, prin care a fost respins
apelul declarat de către Serviciul Vamal și menținută hotărârea Judecătoria Căușeni din 19
decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 03 noiembrie 2015 Glodea Mihail a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva
Serviciului Vamal cu privire la încasarea ajutorului unic și a primei de asigurare.

În motivarea acțiunii, Glodea Mihail a menționat că a fost angajat în Serviciul Vamal în
baza ordinului nr. 69 din 21 februarie 1994, iar din anul 2012 activează în calitate de șef al
postului vamal Săiți.

De asemenea, a menționat că la 12 decembrie 2014, în jurul orelor 13:25, fiind în timpul
orelor de serviciu și deplasându-se pe traseul R-30 cu automobilul de serviciu, a fost tamponat
de către Timoșenco Mihail.

A relatat că în rezultatul accidentului, i s-a cauzat fractură închisă a femurului, ce se
califică ca vătămare corporală medie, care ulterior s-a accentuat, iar la 07 aprilie 2015 i-a fost
atribuit gradul II de invaliditate.

Prin sentința Judecătoria Căușeni din 29 mai 2015, Timoșenco Mihail a fost recunoscut
culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, sentința rămânând
irevocabilă prin neatacare.

La fel a reiterat că în rezultatul accidentului rutier, a fost intentată procedura de cercetare
a accidentului de muncă cu incapacitate temporară de muncă, în rezultatul căreia nu au fost
depistate careva încălcări ale fișei de post sau legislației în domeniul muncii.

Invocă faptul că angajatul Serviciului Vamal beneficiază de indemnizație unică în
cuantum de 5 salarii medii lunare de funcție în cazul leziunilor corporale primite în exercitarea
serviciului, precum și de primă de asigurare în cuantum de 5 salarii medii lunare de funcție.

Relevă că în acest scop, s-a adresat cu cerere Serviciului Vamal, însă cererea a fost respinsă.

Reclamantul Glodea Mihail solicită încasarea de la Serviciul Vamal a ajutorului unic în mărime de 5 salarii medii lunare ce constituie suma de 30 600 lei și prima de asigurare în mărime de 5 salarii medii lunare de funcție ce constituie suma de 30 600 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Căușeni din 16 decembrie 2015, acțiunea înaintată de Glodea Mihail a fost admisă.

S-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Glodea Mihail ajutorul unic cu titlu de ajutor unic în mărime de 5 salarii medii lunare se constituie suma de 30 600 lei și prima de asigurare în legătură cu încadrarea în gradul II de invaliditate în mărime de 5 salarii medii lunare se constituie suma de 30 600 lei (f.d. 24-26).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de Serviciul Vamal, casată hotărârea Judecătoria Căușeni din 16 decembrie 2015, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Căușeni, în alt complet de judecată (f.d. 51-58).

Prin hotărârea Judecătoria Căușeni din 19 decembrie 2016, acțiunea înaintată de Glodea Mihail a fost admisă.

S-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Glodea Mihail ajutorul unic cu titlu de ajutor unic în mărime de 5 salarii medii lunare se constituie suma de 30 600 lei și prima de asigurare în legătură cu încadrarea în gradul II de invaliditate cu dreptul la 5 salarii medii lunare se constituie suma de 30 600 lei.

S-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1836 lei.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că sunt întrunite toate condițiile prevăzute de Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, care oferă dreptul reclamantului, angajat al Serviciului Vamal, căruia în exercițiul funcției i s-au cauzat leziuni corporale, de a pretinde achitarea ajutorului unic în mărime de 5 salarii medii lunare de funcție, iar în cazul în care, în urma vătămării corporale reclamantul a fost încadrat în gradul II de invaliditate, dreptul la 5 salarii medii lunare de funcție, cu titlu de primă de asigurare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de către Serviciul Vamal și menținută hotărârea Judecătoria Căușeni din 19 decembrie 2016.

La 29 septembrie 2017, Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Glodea Mihail să fie respinsă.

Recurentul Serviciul Vamal, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei normele de drept au fost încălcate și aplicate eronat.

La fel, a invocat că instanța a ignorat prevederile art. 4 alin. (1) lit. d) al Legii privind Inspectoratul de Stat al muncii nr. 140 din 10 mai 2001, conform căruia doar Inspectoratul de Stat al muncii cercetează accidente de muncă grave și a admis ca probă procesul-verbal de cercetare a accidentului emis exclusiv de Biroul Vamal Bender, instituție care activa la moment intimatul (procesul-verbal din 05 februarie 2015).

Consideră că accidentul a fost unul grav, deoarece în rezultatul acestuia, intimatului i s-a acordat gradul II de invaliditate cu pierderea a 70 % din capacitatea muncii, fapt ce implică obligatoriu cercetarea accidentului de către Inspectoratul de Stat al muncii.

Prin urmare, relevă că în lipsa unui act eliberat de Inspectoratul de Stat al muncii în privința accidentului în cauză, la materialele cauzei nu este nici o probă legală că accidentul rutier în care a fost implicat intimatul, a fost un accident de muncă.

Or, în asemenea caz, nu poate fi considerat accident de muncă accidentul rutier, iar Serviciul Vamal nu este obligat să achite intimatului ajutorul unic și prima de asigurare conform art. 37 și 38 al Legii serviciului în organele vamale.

Respectiv, consideră că instanța a aplicat arbitrar probele și prin urmare a aplicat eronat normele de drept material.

La 21 februarie 2018, Glodea Mihail a depus referință la recursul declarat de Serviciul Vamal, solicitând de a fi considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 08 iunie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 29 septembrie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a

apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Serviciul Vamal, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Serviciul Vamal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari